

- netinkamumo lygis turi būti nustatymas prieš išbandomojo laikotarpio pabaigą.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad nebuvo nurodytos tinkamos priežastys, ir akivaizdžia vertinimo klaida:
- nebuvo nurodytos tinkamos priežastys, ir padaryta akivaizdi vertinimo klaida;
 - faktinių aplinkybių, kuriomis galima pagrįsti akivaizdų netinkamumą, vertinimas.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas piktnaudžiavimu įgaliojimais.

2020 m. sausio 22 d. pareikštas ieškiny s byloje *Jungtinė Karalystė / Komisija*

(Byla T-37/20)

(2020/C 95/48)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, atstovaujama Z. Lavery ir baristerio T. Buley

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti Komisijos Įgyvendinimo sprendimą (ES) 2019/1835 (¹) tiek, kiek juo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) nefinansuojamos tam tikros Jungtinės Karalystės akredituotų mokėjimo agentūrų patirtos išlaidos, kaip priežastį nurodant aktyvaus ūkininko apibrėžties nustatymo trūkumą – susijusias įmones, ir
- priteisti iš Komisijos Jungtinės Karalystės patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi vieninteliu pagrindu, nurodydama neteisingą Reglamento 1307/2013 (²) 9 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos aiškinimą.

Jungtinė Karalystė grįsdama šį pagrindą pateikia septynis argumentus:

- pirma, Komisija suklydo aiškindama 9 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos formuluotę. Šiuo punktu nedraudžiama išmoka ieškovei vien todėl, kad ieškovė priklauso didesnei bendrovių grupei, kurios kitos narės vykdo veiklą, patenkančią į neigiamą sąrašą,
- antra, ieškovė nurodo, kad šios nuostatos tekste išreikšta prasmė nėra tokia, kokią jai suteikė Komisija. Kiek tai susiję su sintakse, akivaizdu, kad pačiai grupei uždrausta vykdyti nurodytą veiklą. Ši sąlyga nėra tenkinama, kai paraišką tiesioginei išmokai pateikęs subjektas yra bendrovė, kuri (pati savaime) atitinka 4 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą ūkininko apibrėžimą, bet kuri (pati savaime) nevykdo atitinkamos veiklos,
- trečia, Jungtinės Karalystės aiškinimą sustiprina tai, kad 9 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos tekstas atspindi 4 straipsnio 1 dalies a punkto tekstą, kuriame apibrėžta „ūkininko“ sąvoka. „Ūkininkas“ gali būti a) atskiras fizinis arba juridinis asmuo, kuris verčiasi žemės ūkio veikla arba b) tokių asmenų grupė. Antruoju atveju atskiri „ūkininkai“, kaip jie suprantami pagal 4 straipsnio 1 dalies a punktą, sudarys fizinių ar juridinių asmenų kolektyvą. Ši 4 straipsnio 1 dalies a punkto frazė neturėtų būti suprantama kaip įvedanti naują „susijusių įmonių“ elementą, todėl tokia reikšmė neturėtų būti priskiriama ir 9 straipsnio 2 dalies pirmai pastraipai,

- ketvirta, frazė „fizinių ar juridinių asmenų grupė“ yra ir kituose reglamento straipsniuose, tačiau atrodo, kad Komisija neaiškina jos nuosekliai laikydama savo 9 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos aiškinimo. Jungtinė Karalystė teigia, kad esminė frazė visame Reglamente Nr. 1307/2013 turi būti aiškinama vienodai,
- penkta, Jungtinė Karalystė taip pat nurodo, kad yra dar viena lingvistinė Komisijos aiškinimo problema. Esminėje frazėje daroma nuoroda į „fizinių“ asmenį yra perteklinė. Iš tikrųjų, būtų pakankama nurodyti tik „juridinių asmenų grupes“. Fizinis asmuo niekada negali priklausyti kitam fiziniam ar juridiniam asmeniui, taip pat negali būti siejamas su kitu tokiu asmeniu taip, kaip viena bendrovė gali būti susijusi su kita bendrove,
- šešta, platesnis tikslu pagrįstas arba teleologinis aiškinimas patvirtina Jungtinės Karalystės ir susilpnina Komisijos požiūrį. Iš tikrųjų, 10 konstatuojamojoje dalyje nurodoma, kad tiesioginės išmokos neturėtų būti skiriamos „fiziniams ir juridiniams asmenims, išskyrus atvejus, kai tokie asmenys gali įrodyti, kad jų žemės ūkio veikla nėra nedidelės apimties“. Toks požiūris visiškai atitinka Jungtinės Karalystės siūlomą 9 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos aiškinimą ir yra priešingas Komisijos aiškinimui,
- galiausiai, 9 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje leidžiama 9 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje įtvirtinto draudimo išimtis, kai pareiškėjas (atskiras asmuo arba grupė) atitinka a–c punktus. Jeigu pareiškėjas gali įrodyti, kad jo vykdoma žemės ūkio veikla „nėra nereikšminga“, jis atitinka b punktą. Taigi yra aišku, kad teisės aktų leidėjas neketino *per se* nefinansuoti asmenų, kurie vykdo veiklą, patenkančią į neigiamą sąrašą.

(¹) 2019 m. spalio 30 d. Komisijos Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2019/1835 dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (OL L 279, 2019, p. 98).

(²) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (OL L 347, 2013, p. 608).

2020 m. sausio 30 d. pareikštas ieškinys byloje CX / Komisija

(Byla T-52/20)

(2020/C 95/49)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: CX, atstovaujamas advokato É. Boigelot

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti ieškinį priimtiniu ir pagrįstu,

todėl:

- panaikinti 2019 m. kovo 21 d. Sprendimą Ares(2019)1889562 priskirti ieškovą prie AD 8 lygio 5 pakopos,
- panaikinti 2019 m. spalio 21 d. Sprendimą Ares(2019)6485832 (ieškovas jį gavo tą pačią dieną), kuriuo paskyrimų tarnyba atmetė ieškovo 2019 m. birželio 21 d. skundą, pateiktą dėl pirma nurodyto sprendimo, įregistruotą Nr. R/348/19,